

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica a 5-a d. Rusalii

Ev. dela Mateiu c. 8, v. 28—34

În vremea aceea venind Isus de cea parte, în laturea Gherghesenilor, l'au întâmpinat pe dânsul, ieșind din mormânturi doi îndrăciți foarte răi în cât nu putea nimeni să treacă pe calea aceea. Și iată strigau, zicând: „ce e nouă și ție Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit mai înainte de vreme să ne muncești pe noi.“ Și era departe de la ei o turmă mare de porci, păscând. Iară dracii îl rugau pe dânsul zicând: „dacă, ne scoți, poruncește-ne să ne ducem în turma cea de porci“. Și a zis lor: „duceți-vă!“ Iară ei ieșind, s'au dus în turma porcilor. Și iată s'a pornit toată turma porcilor și a sărit de pe țărmuri în mare și s'a înecat în apă. Iară păstorii au fugit și venind în cetate au spus toate și de cei îndrăciți. Și iată toată cetatea a ieșit întru întâmpinarea lui Isus, și văzându-l pe el, l'au rugat să treacă din hotarele lor.

Știm că Dumnezeu pe lângă lumea cea văzută a mai făcut și o lume nevăzută cu nenumărate spirite, pe care le numim ingeri. Ingerii la început au fost toți buni și fericiți, înzestrați cu mari daruri, mai cu seamă cu darul sfințitor. Dumnezeu i-a pus la încercare și mulți s'au fă-

cut vinovați de păcatul mândriei. Aceștia au fost aruncați în iad și se numesc duhuri rele, draci sau diavoli. Duhurile rele ne urăsc și ne pis-muesc și cearcă în tot chipul să ne păgubească trupul și sufletul și să ne câștige osânda de veci. Ingerii cei buni au primit răsplata dela Dumnezeu, fericirea de veci. Ei ne iubesc, ne păzesc trupul și sufletul, se roagă pentru noi și ne îndeamnă la fapte bune.

Până la judecata din urmă Dumnezeu lasă pe diavoli să umble prin lume ca să ispitească oamenii și să-i chinuiască pe cei ce ascultă de ei. La judecata din urmă vor fi aruncați cu toții în chinurile iadului.

Sf. Scriptură face amintire de mai multe ori despre oamenii îndrăciți, vorbind astfel, că nici de cât nu putem vedea în dânsii numai oameni morboși, pentru că chiar Mântuitorul ne spune la Mateiu c. 12. v. 43.: „Duhul cel necurat, când iese din om, umblă prin locuri fără de apă, căutându-și odihnă și nu găsește. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri, mai rele de cât el și intrând locuiesc acolo...“.

Dacă pe un om păcătos, care s'a îndreptat, îl prinde diavolul iarăș

în ghiarele lui, îl face mai rău ca și cum era mai înainte.

Cu astfel de îndrăciți s'a întâlnit Mântuitorul în apropierea cetății. Gadara — azi Om-Kas —, care era aproape de mare pe un munte de pietrii văroase, în care erau mai multe peșteri orizontali, în cari în caz de lipsă se putea și locui.

Acești îndrăciți erau foarte răi, încât nu putea nimeni să treacă pe acea cale. Și cugetând dracii că cu venirea Mântuitorului către dânșii e doară împreunată și judecata din urmă și așa se sfârșește și puterea lor au rugat pe Isus zicând: „Dacă ne scoți pe noi, poruncește-ne nouă să ne ducem în turma cea de porci“ cugetând că astfel vor scăpa.

Mântuitorul cunoscându-și atotputernicia, foarte pe scurt le-a răspuns, zicând: „Duceți-vă“! și precum au adus ei mai înainte pe cei doi oameni nefericiți în furie, așa au făcut acum pe porci, sălbatici.

Sfinții Evangheliști Marcu și Luca ne spun despre unul dintre acești doi îndrăciți, că Gadarenii: „au ieșit să vadă ce a fost. Și au venit la Isus, și au aflat pe omul, dintru carele ieșise dracii, îmbrăcat... șezând lângă picioarele lui Isus și s'au temut. Și le-au spus lor cei ce văzuse, cum s'a mântuit îndrăcitul. Iară bărbatul dintru carele ieșise dracul, îl ruga ca să fie cu dânsul. Iară Isus l'a slobozit pe el, grăind: „întoarce-te în casa ta, și spune, câte ți-a făcut ție Dumnezeu. Și s'a dus mărturisind prin toată cetatea, câte i-a făcut Isus lui“ (Luca c. 8, v. 35, 38, 39).

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de pâr. dr. Ioan Bălan la
 Librăria Asociațiunei Sighet
 Piața Unirii No. 25.

Credința singură mântuitoare

(Simbolul Apostolilor)

Simbolul apostolilor se numește astfel, căci probabil înșiși apostolii l'au compus și l'au numit „Simbol“ (Catech. Rom.). Primind dânșii dela Învățătorul divin porunca și misiunea de a evangheliza lumea, adunându-se pentru ultima oară, au compus o formulă comună de credință, astfel ca toți aceia, cari vor îmbrățișa învățătura lui Isus Hristos să nu fie împărțiți în schizme, ci unul și același simțământ religios să-i unească.

Această minunată formulă a credinței azi e recitată în toate limbele lumii, din partea tuturor popoarelor de pe pământ, din partea tuturor, cari au credință creștină și recunosc de cap suprem al Bisericii adevărate a lui Isus Hristos pe Pontificele Roman. Această formulă a credinței înfrățește toți creștinii, din toți formează o singură inimă și un singur suflet și e semnul de pe care putem recunoaște și deosebi frații adevărați de către cei falși, creștinii adevărați de către cei falși. — Cine crede în Dumnezeu, și nu mărturisește că e atotputernic, nu e creștin; cine crede în Dumnezeul atotputernic, creatorul cerului și al pământului, dar nu mărturisește că Dumnezeu e în trei persoane egale și distincte, nu e creștin; cine crede în Isus Hristos, dar nu mărturisește totodată că El e Dumnezeu și om, că într'Insul sunt două naturi, dumnezeiască și omenească, că s'a făcut om pentru a răscumpăra pe oameni; că e născut din Maria pururea Fecioară, conceput în mod miraculos prin lucrarea Spiritului Sfânt, nu e creștin. Cine nu mărturisește că Spiritul Sfânt e Dumnezeu adevărat împreună cu Tatăl și cu Fiul și că

purcede dela Tatăl și de la Fiul, nu e creștin adevărat; cine nu mărturisește că Sf. Biserică Romană e singura adevărată Biserică a lui Isus Hristos în care putem avea siguranța fericirii vecinice, cine nu mărturisește că Pontificele Suprem când învață de pe amvon, („ex cathedra”) în jurul dogmei ori moralei, e infalibil, nu e creștin; cine nu crede și nu mărturisește că cu toții vom mira, și cu sufletul și cu trupul ne vom pune pe cale spre vecinicia noastră, fericită pentru cei aleși și chinuitoare pentru cei osândiți, nu e adevărat frate, nu e dintre ai noștri, nu e creștin.

Câte adevăruri mărturisim noi recitând cu devoțiune formula noastră de credință „Credeul”. Vedem dară meditănd puțin asupra lucrurilor de credință că aieva nu poate fi cineva creștin adevărat, nu poate aparține Bisericii adevărate a lui Isus Hr. Bisericii singure mântuitoare dacă credința lui în una sau alta privință e mancă. De aceea ca să ne putem numi aieva creștini adevărați să ascultăm și să luăm pe inima noastră cuvintele Sf. Ap. Pavel către Corinteni „Și vă rog pe voi fraților, pentru numele Domnului nostru Isus Hristos, ca toți să graiți una și să nu fie între voi desbinări (schisme) ci să fiți uniți într'un gând și într'o înțelegere” I. Cor. I. 10.

Avem Scriptură!

„Vestitorul” Organul Eparhiei române unite de Oradea-Mare, anunță următoarele:

Din mărinimia preaiubitului nostru Arhiepiscop și Stăpân, Dr. Valeriu Traian Frențiu avem un cadou de cât care nici că se putea mai prețios: „NOUL TESTAMENT al Domnului nostru Isus Hristos, scos pe înțelesul

tuturor de canonicul Dr. Ioan Bălan, cu binecuvântarea Episcopului român unit al Orăzii”. O ediție drăgălașă, în format 16° de buzunar, hârtie fină, caractere frumoase, legibile ușor.

Cartea cuprinde afară de o scurtă precuvântare a autorului, toate cărțile canonice ale Noului Testament, împărțite pe două coloane, cu verzele distincte. Are indicate și locurile paralele; puține note explicative.

Tipografia românească a produs un lucru frumos și vrednic de toată lauda.

Rămâne cert, că dintre toate evenimentele ce s'au succedat în ultimele decenii în sânul Bisericii noastre, apariția Sfintei Scripturi le întrece pe toate în importanță. Prea am fost de rușine, că nu aveam nici cuvântul lui Dumnezeu pe înțelesul tuturor. Acum toți putem ceti Sfânta Scriptură, toți ne putem adăpa și hrăni cu Cuvântul Domnului, care ne este dat într'un limbaj frumos, curgător, firesc și literar în Scriptura dela Oradea.

Frați preoți! Pe masa fieștecărui creștin de-al nostru să strălucească Sfânta Scriptură. Cuvântul Domnului să nu lipsească din casa nici unui creștin. *Din numărul ce-l veți plasa între credincioșii D voastră, se va vedea Zelul Dvs. religios...* Așa scrie „Vestitorul”.

Părintele Dr. Ioan Bălan canonicul Metropolitan, care a tradus și tâlcuște această Sfântă Scriptură zice în: „Cuvânt înainte”... „Scumpă este toată Scriptura, dar mai scumpe ne sunt Evangheliile, căci după însemnarea lor, ele ne aduc cea mai bună veste, arătându-ne viața și învățătura a însuși Mântuitorului. Când le cetim, pare că umblăm cu dânsul și chiar de pe sfintele Lui buze primim cuvintele de mângâiere. De aceea, cel ce cetește măcar câte un cap din E-

vanghelie în fie care zi, câștigă cea mai scumpă învățătură și-și umple sufletul de cea mai dulce mângâiere“.

Noul Testament, se poate cumpăra cu 50 lei. la Librăria Asociațiunii, Sighet Piața Unirei No. 25.

Castitatea (Curățenia).

Trad din franceză după Rua.
(Urmare)

Insă noi purtăm această bogăție în niște oase foarte slabe și mii de dușmani fără încetare se învârt în jurul nostru pentru ca să ni le poată răpi. Deci ca încheiere a acestui tratat voiu indica mijloacele principale prin cari să ni-o putem păzi fără pată această virtute.

Mijloacele mai bune ar fi:

1. O mare cinste față de curățenie. 2. Incunjurarea locurilor primejdioase. 3. Cercetarea deasă a Sf. cuminecături. 4. Cugetul la sfârșitul vieții noastre. 5. O deosebită dragoste și cinste împreună cu rugăciuni către Preacurata Fecioară.

1. O cinste deosebită față de curățenie. În urma celor spuse în șirurile precedente, după Sf. Scriptură, Sf. Părinți și după judecata sănătoasă, nu puteți să vă îndoiiți de frumusețea acestei virtuți. Și cum am putea să nu iubim această îngerească virtute, fericirea inimei... frâul pati-

milor...; virtutea... admirația cerului și a pământului care ridică omul până la Dumnezeu. Această, deci trebuie conservată prin penitență. Or, eu vă spun că, dacă veți cinsti-o la înălțimea ei, veți ține-o chiar cu prețul vieții voastre.

2. *Inconjurarea ocaziunilor periculoase, pentru această virtute.*

În toate războaiele acela e viteaz, care sigur de victorie își atacă dușmanul, însă în lupta contra voluptății acela câștigă victoria, care fuge.

„În acest soi de războiu — zice Sf. Filip de Neri — fricoșii înving, sau cei ce fug de ocaziune“. „Nu e mijloc mai sigur de a învinge luxuria, ca inconjurarea ocaziunilor — zice — Petru de Blois“. Nu există om să se expună voluntar fără să cadă. Căci e veșnic proverbul „Cui îi place primejdia, în ea va peri“. Și cari sunt, sunt ocaziunile?... însoțirea voluntară și fără nevoie a persoanelor de sex contrar. (Va urma)

Cvătă. Cetitorul revistei noastre, țăranul Ion Șerba a lui George din Călinești, a binevoit a ne trimite suma de 100 lei vrând prin acest dar a ne da sprijin în munca noastră. Când pe această cale i-i aducem mulțumită pentru gestul creștinesc, dorim să aibă cât de mulți urmași.

Redacțional. Domnii colaboratori, cari ne-au onorat cu lucrările lor, sunt rugați să fie cu puțină răbdare, dacă din lipsa de spaț n'am putut până în prezent să publicăm cele trimise. Cât mai în grabă le vine rândul.

Calendar săptămânal.

12—18 Iulie 1925.

12. **Dumineca** a 5-a d. Rusalii (Mateiu c. 8, v. 28—34, ev. inv. 5. gl. 4.) Mm.
Proclu și Ilarie.
13. **Luni.** Sob. Arh. Gavril.
14. **Marți.** Ap. Achila.
15. **Miercuri.** Mm. Chiric și Iudita.
16. **Joi.** M. Antinogen.
17. **Vineri.** Mm. Marina 270 d. H.
18. **Sâmbătă.** Mm. Emilian și Iachint.